

41

Случката на глед е дребна, незначителна. Ала от нея изви-
рат големи размирия. Учителят се оплаква на турските власти. Ро-
дителите на децата вземат страната на децата си. Почват дълги
препири, разрастват в обществен смут. Най-сетне турските власти
се намесват и нареждат да се преброи населението. И излиза, че
большинството му е българско.

Царева побеждава. Още същата година се открива в Струга
българско училище. Слухът за подвига на малката девойка се разчу-
ва навсякъде. Славата ѝ нараства, когато Царева е натоварена от
българския си учител, ученик на баща ѝ, да прочете в черква еван-
гелието на славянски език.

И ето че един ден неочаквано в Струга пристигнал^Битолският
руски консул Михаил Хитрово. Той поиска да го заведат в дома на
смелото момиче, което прочело в черква Апостола на роден език
пред всички хора. Консултът съобщи на Митра Миладинова, че иска
да помогне на осиротялото семейство на Димитър Миладинов и пред-
ложи да изпрати сина ѝ на учение в Русия.

Митра изтръпнала. Пантелей бил единичното момче между деца-
та ѝ, той единичък щял да продължи Миладиновия род в бащиния дом.
И тя посочила останалите си пет деца. Момиченцата се сгушили
уплашени около майка си. Коя щеше да се отдели от гнездото, коя
щеше да отиде далеч, сред чужди, непознати лъде? Сърчицата им
тупали като на уловени птиченца.

Погледът на консула се местел от едно на друго. Пантелей
го скрили, като казали, че бил отишел с другари към манастира
„Св. Паум“ на оторещния бряг на езерото.

— Коя от вашите дъщери прочете в черква евангелието? — по-
питал Михаил Хитрово и често спирал погледа си върху детето с
големите умни очи.

Майката посочила Царевна. И тя застанала смело пред непоз-
натия човек. Той е разглеждал учуден и изненадан. Това дребно